

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. П., 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилов
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Кирякова
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20215200500589 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

С Решение №551/29.06.2021г., постановено по гр.д. №202052201033417/2020г. по описа на РС- П. е осъден ответника СТ. С. Р., с ЕГН ***** от гр.П., ул.“П.Е.“ №25, ет.3, ап.8, да заплати на ищеца Гаранционен фонд, със седалище и адрес на управление в гр.С., ул.“Г.И.“ №2, ет.4, на основание чл.288, ал.12, във вр. с чл.288а, ал.1, т.2, б.“в“ от КЗ/отм./ сумата от 900,16лв., представляваща изплатено от ищеца обезщетение за имуществени вреди, причинени от ответника в резултат на ПТП, настъпило на 21.06.2015г. в гр.П. по вина на ответника, проявена при управлението на лек автомобил „Ф.Е.“ с изп.рег.№.. без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба в съда- 03.12.2020г. до плащането.

Осъден е ответникът СТ. С. Р., с ЕГН *****, да заплати на ищеца Гаранционен фонд- С., съдебни разноски по делото в размер на 200лв.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от СТ. С. Р., чрез пълномощника си адв.К.У. от АК- П..

Твърди се, че решението е неправилно.

В тази насока се твърди, че по делото са представени и приети редица писмени доказателства относно факта, че ответникът е участвал в ПТП, по което вината му се презумира, но и обосновано доказана с изготвената АТЕ.

Визира се, че спорен е въпросът за основателността на регресната претенция. В този аспект се сочи, че нито в исковата молба, нито по-късно по делото, ищеца сочи обстоятелството, че МПС на ответника е с чужда регистрация /испанска/.

Визира се, че изготвената и приложена по делото справка на Гаранционен фонд е ирелевантна, тъй като няма как да съдържа данни за застраховки на чужди застрахователи.

Твърди се, че въпреки това, районният съд по презумпция е приел за доказан факта за липсата на такава, без ищеца да е ангажирал надлежни доказателства за това. В този смисъл се приема, че не е налице доказване на иска от страна на ищеца.

Сочи се, че пасивната позиция на ответника, след като не твърди наличието на валидна застраховка, не го обвързва с представянето на данни за такава, както и не може да му се вменява вина за това или да се приема липсата на такава. Нещо повече, след като се касае за страна членка на ЕС, са налице други протоколи и механизми за компенсиране на щетите от ПТП, за които няма и бегла информация да е правен опит за прилагането им. В тази насока се приема, че е налице друго правно основание за предявяване на исковата претенция.

Искането е за отмяна на обжалваното решение, като неправилно и се отхвърли предявения иск.

В срокът по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от другата страна в процеса- „Гаранционен фонд“ гр.С., чрез пълномощника му адв.С.М..

Твърди се в същият, че подадената въззивна жалба е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Излагат се подробни съображения в насока неоснователност на изложените доводи в жалбата.

Искането е да се остави без уважение подадената въззивна жалба, като

се потвърди изцяло обжалваното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят СТ. С. Р., редовно призован, не се явява. За същият се явява адв.У., който поддържа подадената въззивна жалба. Излага съображения в насока нейната основателност. Искането му е същата да се уважи, като се отмени обжалваното решение и се отхвърли предявения иск.

Моли за присъждане на направените разноски, съгласно представен списък.

Ответникът „Гаранционен фонд“ ООД, редовно призован, законен представител не се явява. Не се явява и процесуалния му представител адв.М.. От страна на последния се е постъпило писмено становище, в което се моли да се остави без уважение подадената въззивна жалба. Моли за потвърждаване на обжалваното решение, като правилно и законосъобразно. В този смисъл се поддържа изцяло представения писмен отговор.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

Пред първоинстанционният съд е предявен регресен иск по чл.288, ал.12, вр. ал.1, т.2, б. „в“ КЗ /отм., ДВ, бр.102 от 29.12.2015г., в сила от 1.01.2016г./, вр. чл.45 от ЗЗД за възстановяване на сумата от 900,16лв., представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение за имуществени вреди в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило в страната по вина на водач на МПС без застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва за забава от подаване на исковата молба в съда до плащането.

Твърди се от страна на ищецът Гаранционен фонд- гр.С., че на 06.12.2016г., на основание чл.557, ал.1, т.2, б.„а“ КЗ е изплатил обезщетение в размер на 900,16лв. за имуществени вреди по щета №111114/17.11.2016г., причинени от пътнотранспортно произшествие /ПТП/, настъпило на 21.06.2015г. около 13.20ч. в гр.П..

Сочи се, че вината за ПТП е на ответника СТ. С. Р. от гр.П., който управлявайки лек автомобил без застраховка „Гражданска отговорност“, марка „Ф.Е.“, с рег.№., при излизане от реда на паркирани в края на пътното платно автомобили е отнел предимството на движещият се покрай тях лек

автомобил „Мицубиши Галант“ с рег.№., собственост на Н.П.В. и така е предизвикал сблъсък между двете МПС.

Визира се, че след изплащане на обезщетението е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетението и разходите за неговото определяне и изплащане. Изпратил е регресна покана до ответника да възстанови обезщетението, но не е получил изпълнение.

Искането е да се осъди ответника, да му възстанови сумата от 900,16лв. ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба в съда до плащането. Претендират се разноски.

В подадения в срок писмен отговор от страна на ответникът С.С. Р. се оспорва иска. В тази връзка се твърди, че не е участвал в процесното ПТП, евентуално- че виновен за ПТП е водачът на л.а. „Мицубиши Галант“.

Оспорва се наличието на причинна връзка между ПТП и вредите, както и размера на обезщетението.

Искането е предявения иск да бъде отхвърлен.

Претендират се съдебни разноски.

В съдебно заседание пред първоинстанционният със от страна на ответникът е оттеглено възражението му, относно размера на изплатеното обезщетение, като е заявил, че не оспорва протокола за ПТП в частта, с която същият се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, т.е. относно обстоятелствата между кои моторни превозни средства е възникнало пътнотранспортното произшествие, кои са лицата, представили се за техни водачи пред длъжностното лице- съставител на протокола, както и че участник 1 не е представил валидна застрахователна полица по сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него лек автомобил.

Пазарджишкият окръжен съд от фактическа страна прие за установено следното:

Не е спорно между страните по делото, с оглед и на събраните по делото писмени доказателства, че на 21.06.2015г., ответникът С.С. Р., управлявайки собствения си лек автомобил „Ф.Е.“ с рег.№., при движение в гр.П. по бул.“Х.Б.“ до №52 при излизане от реда на паркираните коли отнел предимството на лек автомобил, марка и модел „Мицубиши Галант“, с рег.

№., управляван от Б.Н.Н. и собственост на Н.П.Б., с което виновно е причинил пътно- транспортно произшествие, от което са били причинени имуществени вреди на собственика на повредения автомобил- Н.П.Б..

Във връзка с този безспорен факт е Протокол за ПТП №1517764 от 21.06.2015г., който представлява официален удостоверяващ документ, имащ обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на обстоятелствата, които са възприети лично от съставилото го длъжностно лице, а именно: между кои моторни превозни средства е възникнало пътнотранспортното произшествие, какви са щетите по тях, кои са лицата, представили се за техни водачи пред длъжностното лице, както и че участник 1 - ответникът, не е представил валидна застрахователна полица по сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него лек автомобил марка „Ф.Е.“, с рег.№...

От Справка от база данни на Информационен център към Гаранционен фонд се установява, че към момента на причиняване на процесното ПТП за увреждащото МПС, марка и модел „Форд Екскорт“ с рег.№.. е нямало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Видно от приложената по делото административно- наказателна преписка от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- П. се установява, че по повод процесното ПТП на ответника е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение №014558 от 21.06.2018г. Въз основа на него е издадено Наказателно постановление №15-1006-001702/30.06..2015г., с което е потвърдено с Решение №241/03.05.2016г., постановено по АНД №2629/2015г. на РС- П.

Видно от заключението на съдебно- техническата експертиза се установява по безспорен начин повредите на увредения автомобил, техния вид и характер, както и причинно- следствената връзка с процесното ПТП. Според вещото лице от техническа гледна точка има съответствие между описания в исковата молба механизъм на ПТП /съвпадащ напълно с този по влязлото в сила наказателно постановление/ и повредите по автомобила на участник 2, отразени от длъжностното лице в протокола за ПТП и представената от ищеца Гаранционен фонд техническа експертиза по заведената пред него щета №111114/17.11.2016г.

Не е спорно по делото, че Гаранционен фонд е изплатил обезщетение на

собственика на повредения автомобил- Н.П.Б. размер на 900,16лв., като този факт се установява и от представеното по делото платежно нареждане от 06.12.2016г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата за редовна и допустима- отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК, подадена е в срок, от процесуално легитимиран субект, срещу подлежащ на обжалване акт. По съществото си, същата е неоснователна.

При извършване на въззивен контрол за законосъобразност и правилност на първоинстанционното съдебно решение, в рамките поставени от въззивната жалба, съдът след преценка на събраните от първата инстанция доказателства намира, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

В настоящият казус, районният съд за да уважи предявения иск е изложил подробни съображения в насока, които настоящата инстанция приема, че следва да сподели изцяло.

В случая, въззивният съд не споделя възражението изложено в съдебно заседание от страна на процесуалния представител, че е посочено правна норма, която не съществува, а именно- чл.288, ал.1, т.2 в от стария КЗ. Действително в диспозитива се установява техническа грешка от страна на първоинстанционния съд, но тя не е съществена за да определи порок на постановения съдебен акт. На практика и в мотивите си, районният съд правилно е посочил квалификацията на предявения иск по чл.288, ал.12, във вр. с чл.288, ал.1, т.2, б.в“ от КЗ /отм./

Налице е възражение в насока, че никъде в исковата молба, нито по-късно по делото, ищеца сочи обстоятелството, че МПС на ответника е с чужда регистрация /испанска/. Съответно, че представената справка от информационния масив на Гаранционен фонд е ирелевантна, тъй като няма данни за застраховки на чужди застрахователи. Така изложеното не може да се приеме за основателно.

По делото е безспорно представянето и приемането като доказателство на Справка от базата данни на Информационния център към Гаранционен фонд.

Съгласно разпоредбата на чл.292 от КЗ/отм/, справката от

Информационния център на Гаранционен фонд „... до доказване на противното, удостоверява застрахователя, номера на договора за Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, началната и крайната дата на покритието...“, съгл. разпоредбата на чл.295, ал.7 от КЗ/отм/.

При тези данни, следва да се приема, че издадената справка от Гаранционен фонд въз основа на данни от Информационния център има формална и материална доказателствена сила на официален документ, предвидена от закона по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК. Същата в случая не е оборена.

От друга страна, първоинстанционния съд е взел предвид, че процесния автомобил е бил с испанска регистрация, като обосновано се е мотивирал защо управлявания от ответника лек автомобил е подлежал на задължително застраховане при влизането му в Република България. В случая не е доказано, че водачът притежава валиден сертификат „Зелена карта“ или е включен в списък на освободените лица.

Няма основание да не бъдат приети доводите на въззиваемата страна в насока, че именно в тежест на ответника е следвало да се докаже, че към датата на ПТП е имал сключена застраховка „Гражданска отговорност“, което не е сторено, респ. не се твърди, че е имал такава застраховка. В този аспект следва да се посочи, че от страна на ответника е оттеглено оспорването ме на Протокола за ПТП, в който изрично е посочено, че „Участник 1 не представя документ за сключен застраховка „Гражданска отговорност“.

Няма основание да се приеме и възражението, че бездействието на ответника по установяване на наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е правно незначимо. Точно обратното, в случай, че ответникът твърди, че е имал такава застраховка, то в негова тежест е да установи това обстоятелство. Неоспорен е фактът, че ответникът не е имал сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за територията на Република България“

Предвид на гореизложеното споделяйки изцяло крайните правни изводи на първоинстанционния съд, настоящия въззивен състав приема, че обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да се потвърди, се остави без уважение подадената въззивна жалба.

Поради изложеното и на основание чл.271 от ГПК, Пазарджишкия

окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №551/29.06.2021г., постановено по гр.д. №20205220103417/2020г. по описа на РС- П..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____